

Motion till riksdagen

1987/88:A709

av Kurt Ove Johansson och Lars-Erik Lövdén (s)
om semesterersättning vid ofrivillig arbetslöshet

Den nu gällande semesterlagen (1977:480) började tillämpas från den 1 januari 1978. Den väsentligaste nyheten i lagstiftningen var en förlängning av semestern från fyra till fem veckor. Betydelsefullt var även en ökad möjlighet att intjäna semester vid viss s. k. privilegierad frånvaro. Detta gäller främst sjukdom, arbetsskada och föräldraledighet.

En typ av frånvaro som icke blev semesterlöngrundande genom den nya lagstiftningen var arbetslöshet. Det måste anses otillfredsställande att de som ofrivilligt drabbats av arbetslöshet avstängs från rätten till semesterersättning och därmed till möjligheten att få den rekreation och det miljöbyte som semestern innebär. Därför bör det övervägas att ändra lagstiftningen så att också arbetslöshet kan bli semestergrundande.

Vid en lösning av finansieringsfrågorna finner vi det ändamålsenligt att gripa tillbaka till 1974 års semesterkommittés förslag om att inrätta en riskfond för ändamålet. Frågan om en riskfond (semesterlönefond) innefattas i direktiven till 1985 års semesterkommitté. Dessa direktiv innefattar däremot ingen direkt hänvisning till en vidgning av ramen för den semesterlöngrundande frånvaron till att omfatta även arbetslöshet.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär att 1985 års semesterkommitté får tilläggsdirektiv om att utreda frågan om semesterersättning till den som ofrivilligt drabbas av arbetslöshet.

Stockholm den 19 januari 1988

Kurt Ove Johansson (s)

Lars-Erik Lövdén (s)